

Život

Informační bulletin Československého klubu v Adelaide, S.A.
Information Bulletin of Czechoslovak Club in Adelaide, S.A.

Červen - 2010
June - 2010

V sobotu 12.června v 18 hod

Maskarní disko

Ceny o nejlepší masky

Bohatá tombola

Děti vítány

Večere se podávají od 18hod

★ Obložené chlebíčky a zákusky ★

★ Face painting pro děti za menší poplatek ★

Vstupné \$5

Klubovní program

- Sobota 12. června– Maškarní disko
- Neděle 25.července - Anenské hody

Na té vlajce je napísáno Pravda vítězí. To je, pánové, taková česká, nepřeložitelná slovní hříčka.

Tož demokracii bychom už měli
Ird ještě nějaké ty demokracie,
T. G. Masaryk

V lánech byla v březnu u příležitosti 160. výročí narození prvního prezidenta Tomáše Maaaryka odhalena bronzová socha Masaryka sedícího v sedle na oblíbeném Hektorovi.

Anenské posvícení

Nedeľa 25.júla 2010
Od 12 hodín

Kačacie hody
\$15

Predkrm Lokše (zemiakové palačinky)
Kačica s knedlíkom a s kapustou
Brnenská rezeň s bramborovým šalátom

Možno zakúpiť tiež zákusky a kávu

Klubovní příspěvky jsou nyní splatné s novým finančním rokem 2010/2011
Platit je můžete paní Lisáckové nebo u baru.

Klub je otevřen každý pátek od 18hod a některé neděle, které jsou ohlášeny předem. Přijďte ochutnat kromě české kuchyně i pivo. K výběru jsou piva Kozel Premium, Kozel Tmavý, Budvar, Pilsen

Každý poslední pátek v měsíci se již opět konají v klubu kytarová setkání se zpěvy.
Těšíme se na vaši spoluúčasť!
Přineste si zpěvníček.

Čeští hokejisté jsou po pěti letech opět mistry světa. V nedělním finálovém duelu na světovém šampionátu v Německu porazili Češi Rusko 2:1. Čeští hokejisté jsou po pěti letech opět mistry světa.

Lanxess Arena v Kolíně nad Rýnem hned v úvodu finálového večera „zkameněla“ v němém úžasu. V bitvě o světové zlato ji už po 20 vteřinách hry zmrazil přesnou trefou český útočník Jakub Klepiš. „První střídání a hned gól, to byl fantastický začátek,“ říkal později český čarostřelec. „A atmosféra tu byla fantastická, užívali jsem si to.“

Zlatá senzace díky výborné partě kluků

Už bronz by byl pro všemi podceňované mužstvo úspěch. Zlato slaví tým, složený ze 14 nováčků, jen čtyř hráčů NHL, sedmi aktérů nepovedené olympiády a pouhých dvou pamětníků posledního českého zlata z mistrovství světa 2005.

Nebyl to tým mnoha velkých jmen. Stavěl na osobnostech, jakými bezesporu jsou Jaromír Jágr či Vokoun. Mnohem větší však byla skupina hokejistů, jejichž zkušenosti s reprezentací na vrcholné akci byly minimální nebo dokonce žádné.

Čeští hokejisté se před finále mistrovství světa rozhodli věnovat část odměn obyvatelům obce Troubky na Přerovsku, kterou poničily povodně. Bez ohledu na výsledek finálového souboje s Ruskem pošlou na Moravu nejméně milion korun.

Každý hráč má totiž za zlatou medaili slíbenou odměnu 500.000 korun, za stříbro o sto tisíc méně. A do Troubek poputuje deset procent této sumy. Hokejisté se rozhodli pomoci poškozené obci poté, co z ní dostali zprávu s gratulací za postup do finále.

Spor o katedrálu svatého Víta skončil, prezident Václav Klaus a pražský arcibiskup Dominik Duka v pondělí podepsali dohodu o úpravě vzájemných vztahů při péči o Chrám svatého Víta.

Dohodli se, že nebudou pokračovat v soudních sporech o vlastnictví katedrály. Hrad poskytne církvi nemovitosti, které potřebuje při užívání katedrály. Jde o dvě budovy – Staré proboštvství a takzvaný Mladotův dům. Hrad bude i nadále o tyto nemovitosti pečovat. Duka s Klausem se dohodli i na vytvoření rady pro zajištění péče o katedrálu. Jejimi členy budou držitelé sedmi klíčů potřebných pro vyzvednutí korunovačních klenotů. Jsou mezi nimi prezident, arcibiskup nebo pražský primátor. Prezident a arcibiskup podepsali slavnostní prohlášení dnes odpoledne přímo v katedrále. Podle Klause tím končí spory o katedrálu, stát i církev se o ni budou starat společně.

Velká voda opadává, začínají se sčítat škody

Morava - Hladiny rozvodněných moravských řek dál klesají. Pro obyvatele postižených obcí tím ale záplavy nekončí. Na Karvinsku a Frýdecko-Místecku se musejí vypořádat s pokračujícími sesuvy podmačené půdy. Jinde se dali do úklidu a začínají sčítat škody. Rekapitulují i hasiči. Podle nich velká voda zasáhla 2100 objektů, 1198 lidí bylo evakuováno a 11 zraněno. Jedinou obětí povodní je žena z Třince.

V regionu ale způsobují problémy podmačené svahy, které se sesouvají. Jejich počet už překročil desítku. V noci přibyla další dvě kritická místa v Karviné, začal se hýbat i svah v Horních Bludovicích nad řekou Lučinou. Vodohospodáři navíc řeší sesuv půdy nad Žermanickou přehradou v Dolních Domaslavicích. Lidé zatím v ohrožení nejsou. Kvůli sesuvům půdy ale přibývá problémových úseků silnic, nadále zůstává uzavřen hlavní železniční tah z Karviné na Český Těšín. Praha – Lidé v zaplavených oblastech dostanou na obnovení domácnosti od státu příspěvek 30.000 korun. Občané, které voda připravila o střechu nad hlavou, můžou dostat příspěvek 150.000 korun. Na tiskové konferenci to minulý týden oznámil ministr pro místní rozvoj.

Dirigent Charles Mackerras byl oceněn za šíření české hudby. Sir Charles Mackerras převzal od českého ministra kultury Václava Riedlbaucha medaili

Artis Bohemiae Amicis (Přátelé českého umění) za šíření dobrého jména české kultury. Je to nejvyšší ocenění, které ministr kultury může udělit. Slavný dirigent a znalec české hudby pochází z Austrálie. V roce 1947 přišel poprvé na stipendium do Prahy. Jeho celoživotní zájem o českou hudbu rozpoutalo osobní setkání s dirigentem Václavem Talichem a s dílem Leoše Janáčka. Při přebírání ceny Mackerras česky řekl: *"Můžete si představit, jaká je to pro mě čest obdržet tuto medaili. Praha se opravdu stala mým druhým domovem, od roku 1960 během různých období komunistické éry jsem se sem vracel na koncerty, opery, nahrávání a hudební bádání. Ještě v roce 1989 jsem dirigoval Mou vlast na Pražském jaru."*

Povědomí o české hudbě šíří Mackerras (*1925) v zahraničí přes půl století. V případě Leoše Janáčka se zasadil o to, že je dnes jeho operní dílo součástí repertoáru všech významných světových scén. Jak řekl František Zborník z ministerstva, *"Sir Charles Mackerras je součástí novodobých dějin české hudby."*

Krajane.net

KLUBOVNÍ ZPRÁVY

Minulý měsíc sloužil v klubu českou mši biskup pověřený péčí o české katolíky v cizině Mons. Petr Esterka. U této příležitosti Mons ThDr Esterka

udělil Dr Květoslavovi Eliášovi pamětní medaili za Službu církvi, vlasti a národu.

To je již druhé význačné ocenění, které se Dr Eliášovi dostalo. První bylo ocenění České vlády za dlouholeté zásluhy pro krajanskou komunitu a k tomu přišel krásný dar ve formě knihy *Valdštejnský palác v Praze*.

Dr Květoslavovi Eliášovi gratulujeme!

Chcete být včasné uvědomněni o budoucích návštěvách našich duchovních, přihlaste se u Dr Květoslava Eliáše na tel. č. 8362 4086.

Květnový piknik v Botanickém parku se vydařil. Hlavně se líbil rodičům s dětmi, které si spolu měli možnost pohrát. Jen by bylo pěkné, kdyby přišlo více lidí, a ano, příště více upřesníme místo kde se setkat!

Turnaj ve stolním tenise o pohár Karla Holínského vyhrál Aleš Groepl. Vítězi gratulujeme! V pátek večer je možnost si zahrát stolní tenis v klubu. Přineste si své pátky a míčky. V pátek večer si můžete též vypůjčit knihy z naší knihovny.

Vnedávné době naše řady značně prořídly. V měsíci květnu zemřel Dr Metoděj Polášek, bývalý profesor na Flinders University. Zanechal zde ženu Pamelu a syny Johnatana a Thomase s rodinami.

Emil Milerský, který působil v Mintabie, Coober Pedy a v poslední době v Adelaide, zemřel po kratší, ale zákeřné nemoci. Zanechal zde ženu Trudy. **Pan Miloš Prokeš**, který přišel se ženou Radkou a dvěma syny před necelými 30 lety zemřel též v květnu po několikaletém churavění. **Pan Václav Zelinský**, který přišel po 68. roce se ženou Evou a se synem a byl mnohaletým členem skupiny Šumařinka též opustil naše řady po delší nemoci. Mnozí si pamatujeme na jeho hraní na harmoniku jak k poslechu tak k tanci. Na první květnový den nás opustila po šesti letech nepevného zdraví paní **Eva Řehořková**. Zanechala zde svého manžela Karla s rodinou. Založili se svým manželem Paperbag Theater Company, se kterou jezdili po australských školách. Paní Eva vydala několik knížek jednak o loutkách, ale i s povídkami, které díky její představitosti psala jak v češtině tak i v angličtině a některé jsou ještě v tisku.

Paní Eva vystudovala na adelaidské universitě a znala několik jazyků. Její život byl bezesporu plodný. Všem pozůstalým těch, kteří již nejsou mezi námi vyslovujeme upřímnou soustrast.

Vysílání v české řeči můžete poslouchat na stanici SBS 93.1 FM každou neděli večer ve 21 hod, které je následováno hodinou vysílání ve slovenštině na téže stanici. Adelaidská stanice EBI vysílá slovenský pořad každou neděli v 9hod ráno. Můžete též sledovat pořady českého rozhlasu na internetu na <http://www.radio.cz/>

Upozorňujeme vás na novou webovou stránku Československého klubu www.csclubsa.com

Kvalitní časopis ČECHOAUSTRALAN vychází v Melbourne. Předplaťte si zaslání tištěného dvojměsíčníku za roční cenu \$40 na adrese časopisu: **ČECHOAUSTRALAN, P. O. BOX 1008, HAWKSBUURN, VIC 3142, AUSTRALIA** email: redakce@cechoaustralan.com

Mnozí nyní odlétají do teplých krajů a mezi nimi i naše kuchařka Lidka Chludilová. Od července jí na 3 měsíce jí zaskočí pan Peter Farkaš, který pro vás bude chystat nejen osvědčená jídla, ale též nové recepty! Za barem vystřídal pana Jiráňka vstřícná Marika Trnková. ☺ ☺ ☺ ☺ ☺

S novým finančním rokem jsou splatné příspěvky na rok 2010/2011

Členské příspěvky na rok 2009-2010 zaplatili: F. Boulík 20.-, M. Kollner 30.-, F. a V. Liptsey 40.-, M. Daniš 20.-, M. Zemanová 20.-, M. Čechová 20.-, T. Jiránek 35.-, G. Kovaříček a D. Ensor 40.-, Dr. V. a D. Jiránek. 40.-.

Inserce: M. Janíček 50.-.

Děkujeme všem členům za dary a členské příspěvky.

Klubovní příspěvky jsou pro klub důležité a pomáhají jeho udržování

★ pomáhají jeho udržování ★

Nadváhou nebo obezitou už trpí více než polovina dospělých v Česku

PRAHA - Přes polovinu dospělých v Česku má nadváhu nebo jsou obézní. První ročník Evropského dne obezity 22. května jim má pomoci pochopit, že nadbytečná kila neznamenaají jen povolování dírek na pásku, ale hlavně zdravotní rizika. Obezita je spojena s infarktem, mrtvicí, vysokým tlakem, cukrovkou, ale i rakovinou či depresí.

V květnu probíhala v Čechách kampaň za zdravější Evropu, která měla lidem připomenout, že i malý úbytek váhy o pět až deset procent zlepšit zdraví i psychickou pohodu. Zájemci se mohli poradit ve vybraných lékárnách, jak zdravě hubnout. Tomu, aby všichni byli štíhlí a zdraví, brání podle profesora Martina Haluzíka z 3. interní kliniky Všeobecné fakultní nemocnice genetické vlohy a pohodlnost. Právě ve změně životního stylu v posledním desetiletí směrem k většímu pohodlí vidí hlavní důvod prudkého růstu obezity v celé Evropě.

"Dříve lidé chodili pěšky nebo jezdili autobusem, teď si dojedou autem, kam potřebují, a spontánní pohyb se velmi omezil," vysvětlil profesor. Někteří lidé si to podle něj uvědomují a dávají si na to pozor, ale pro většinu je to tak pohodlnější. "Přestože vědí, že by se asi měli chovat jinak, zvolí jednodušší a pro ně příjemnější variantu," řekl.

Na následky nadváhy a obezity umírá každý rok milion Evropanů.

Kardiologové doporučují v pití vína pravidelnost, ale střídmost

Milovníci vína mají lepší prognózy při kornatění tepen, tvrdí zakladatel dětského kardiocentra v Praze-Motole profesor Milan Šamánek. Pravidelné, avšak střídme pití pokládá za jednu z cest, jak předcházet srdečnímu infarktu.

Tuto ověřenou teorii rozebírá v knize s názvem Víno na zdraví, kterou napsal s kardioložkou Zuzanou Urbanovou.

Studium rizikových faktorů aterosklerózy je přivedlo ke zkoumání prospěšnosti alkoholu pro zdraví, a to hlavně vína. Oba se věnují i prevenci ischemické choroby srdeční. V knížce se zabývají historií vzniku, pěstováním a konzumací vína v historii až po dnešek a čtenáře zasvěcují do problematik, jako je víno v lékařství, nebezpečné pití alkoholu, co je alkohol a jaké může mít pozitivní účinky.

Přední dětský kardiolog a kardiochirurg Milan Šamánek v roce 2004 se svou kolegyní vydal knihu s takřka hamletovským názvem Pít či nepít? s podtitulem Pití vína a srdeční infarkt. Pití alkoholu má podle něj dobrý vliv i na výskyt cukrovky a léčení komplikací s ní spojených.

"Není to marketing," řekl Šamánek s tím, že osobně dává přednost moravskému bílému; přitom za důležitý označil i pohodový životní styl.

Knihu, kterou vydalo nakladatelství Lucie, přivítali na svět v roli komtrů herci Petr Štěpánek, Jaromír Hanzlík a také přední český kardiochirurg Jan Pirk. "Jsem známý tím, že mám víno moc rád. Nic se ale nesmí přehánět," řekl Pirk, který nepreferuje bílé, růžové

či červené. "Je to podle nálady, jídla a ročního období," vysvětlil. Když prý byl v Dánsku, musel dokonce

některým pacientům po aortokoronárním bypassu písemně potvrdit, že mají pít víno, aby jim manželka věřila.

Co do množství považuje profesor Šamánek za ideální "denní" dávku sedmičku vína. "Manželce dejte dvě deci - a zbytek je pro vás," doporučil.

Prospěšnost mírných dávek alkoholu potvrdil před pěti lety i lékař kardiologického oddělení interní kliniky vojenské nemocnice ve Střešovicích Ivan Jeřábek.

Výzkumy několika tisíc pacientů a zdravých osob bylo zjištěno, že pravidelné užívání alkoholu snižuje koncentraci "špatného" neboli LDL cholesterolu.

Naopak mírně zvyšuje koncentraci HDL cholesterolu, který má prospěšný efekt a nepřímo ochraňuje cévní stěnu. Podle Jeřábka nejde jen o efekt vína, ale jakéhokoliv alkoholu; třeba i vodka to dokáže.

Víno má ale lepší účinek. Přitom prý nezáleží na barvě - flavonoidy a další barviva obsažená v červeném nemají zásadní význam. Nicméně přítomnost určitých látek ve vínu, které například zabraňují srážení krevních destiček, chrání cévní systém o něco víc než ostatní alkoholické produkty.

ČTK

Generální konzulát České republiky,
169 Military Road, Dover Heights, NSW 2030
Tel: 02 95810111, Fax: 02 9371 9635

Velvyslanectví České republiky:
8 Culgoa Circuit, O'Malley, ACT 2606
Tel: 02 6290 1386, Fax: 02 6290 0006

Velvyslanectvo Slovenskej republiky:
47 Culgoa Circuit, O'Malley, ACT 2606
Tel: 02 6290 1516, Fax: 02 6290 1755

NAROZENINY

Seděli jsme u Lea na farmě a popíjeli dobré zázvorové pivo, které nám Ruby nosí vždy o přestávce našeho tenisového klání. Ruby je Leova manželka a někdy si s námi i zahraje. Leo moc nehraje, tedy s námi ostatními, nejsme pro něj dost dobří, jsme prý jen parta smíšků, zatímco on bere tenis vážně. A to mu je 77 let! Právě dnes, v úterý 24. března! Kdysi to byl asi velice dobrý hráč, ale léta už jsou přece jen znát. Údery ještě má, ale musíte mu dávat míče trochu k tělu, aby měl šanci.

Vůbec Leo je pro mne dost zvláštní a zajímavá postava. Bývalý komunistický odborář, který organizoval přístavní dělníky v kdysi mocné "Waterfront workers" unii a s kterým občas, obrazně řečeno, zaklesnu své politické parohy a pohádáme se. Samozřejmě slušně, bez nějaké zloby, však už to je dávno, co se jejich parta v Austrálii sama dobrovolně rozpustila. To kdyby dokázala KSČM! Člověk by musel

uznat, že teda nějaké svědomí mají. Komunistická strana Austrálie to sama od sebe dokázala, takže Lea v tomto směru uznávám. A tak s ním občas vypiju pár piv a on mě ujišťuje, že KSA nikdy neuznala sovětskou okupaci "Čechoslovákie" a on, Leo, od té doby odmítal jakákoliv pozvání do Sovětského Svazu. Já ho zase na oplátku ujišťuji, že mi to je úplně u sedinky, jestli on v Rusku byl nebo nebyl, že mi je dokonce úplně jedno, jestli si ho tam zapsali jako potenciálního agenta, což, zdůrazňuji s radostí, dělali, aniž by se potenciálních agentů na něco ptali. Leo žasne a namítá, že USA korumpují ještě více a to pomocí peněz. Já teda navrhuju, abysme jeli do Ameriky oba a nechali se korumpovat! Pak uděláme ještě pár piv a jdeme každý svou cestou.

Jenže včera jsme to trochu přehnali, protože měl mít ty dnešní narozeniny, a jak jsem mu koupil pivo, tak Leo to hned otočil, takže jsme šli domů pozdě oba dva. Což o mne tak nešlo, jsem přece jen o třináct let mladší, ale vůbec jsem se nedivil, že Leo ještě nevstal. Však i já jsem při ranním vstávání pocítoval následky předešlého dne. A pak mě posedla počůchlost a začal jsem si z Ruby dělat legraci, jako jestli Leo netrucuje a schválně nevstává, protože chce morning glory. Morning glory je česky "ranní sláva", ale anglicky to je též taková popínavá rostlina s pěknými květy, takže Ruby si to mohla vysvětlit, jak chtěla. Já mohl na druhou stranu dělat blbého a vycouvat, kdyby se jí ta narážka nelíbila, že jsem opravdu myslel květiny...

Jenže ta dobrá duše, čtyřiasátišestiletá ženská(!), se

začervenala a řekla: No, já ho budila dvakrát, poprvé o půl druhý...

Mezi hráči tenisu, z nichž já ani zdaleka nejsem nejmladší, se rozhostilo ticho a Ruby pokračovala: ...a pak v pět ráno, ale nebyl k vzbuzení. V sedm už vstal a teď se dívá v televizi na tenis z Ameriky...

A ranní sláva?

Nic... Ruby sklonila hlavu.

Pořád bylo to obdivné ticho. Nakonec jsem to nevydržel, a ničeho nedbaje, jsem jí rozšafně, ale s obdivem, poradil: Nic si z toho nedělej, můžeš to pořád ještě zkusit o Vánocích!

Víte, když lidé zestárnou a zmoudří, tedy ti kteří zmoudří, tak zjistí, že všechny ideologie jsou jen snem aktivního věku, který vyprchá a odvane všechno zbytečné, že zbyde jen holá člověčina...

Stanislav Moc

Sociologický průzkum

Položili jsme v několika zemích následující otázku: "Prosím Vás, jaký je Váš názor na nedostatek jídla v jiných částech světa?"

Výsledek byl katastrofální: V Africe nikdo nevěděl, co je to "jídlo". V Západní Evropě nikdo nevěděl, co je to "nedostatek". Ve Východní Evropě nikdo nevěděl, co je to "Váš názor". V Jižní Americe nevěděli, co je to "Prosím Vás". V USA zase nevěděli, co je to "v jiných částech světa".

PAVEL KANTOREK
"Jako přítel jsi dobřej, ale jako pes jsi příšerně otrava."

Přijde policajt na stanici, v ruce má psí lejno a říká: "Chlapi, podívejte se, do čeho jsem málem šlápnul!"

Ptá se občan policisty: "Prosím vás, je tato ulice bezpečná?"
Samozřejmě, že je bezpečná, jinak bych tu nestál!"

Dr Met Polášek 1931 – 2010

Neúprosně se šířící rakovina zdolala 5. května statečného Čecha, dobrého člověka Metoděje Poláška. Jak jinak nazvat někoho, kdo nedlouho po maturitě riskoval plazení mezi ostatními dráty hraničního přechodu tak ostře hlídaného v padesátých letech? Met viděl, jak

komunistický režim zacházel s jeho v katolictví vychovanými příbuznými a dal přednost životu v Austrálii. Připlul v lednu 1951 a odpracoval tehdy povinné dva roky, jako náhradu vládě za cestu lodí. „Ale, hlídal jsem jednomu farmářovi slepice“, řekl mi o tom kdysi.

Sám, bez rodinného zázemí, pracoval, kde se dalo, aby mohl znovu maturovat a vystudovat ekonomii na Adelaidské univerzitě tak dobře, že získal Fullbrightovo stipendium. To byl začátek skvělé akademické kariéry: PhD od Duke univerzity v rekordně krátkém čase, vyučování nejdříve krátce na Adelaidské univerzitě a později na Flinders univerzitě, kde byl zakládajícím členem ekonomické katedry a působil i po odchodu do penze, stáže v USA, Kanadě, Británii a, po roce 1989, i v Praze. Byl autorem, spolu s profesorem Karmelem, několikrát vydané knihy „Applied Statistic for Economics“. Ekonomie nebyla Metovi nikdy nástrojem politickým, vhodným k posílení osobní pozice, ale vždy předmětem vědeckého výzkumu a rozšíření lidského poznání. Mezi kolegy byl často zván „naše Kasandra“, když ho jeho znalosti vedly k pesimistickým, až katastrofálním prognózám, včetně předpovědi globální krize již v roce 1998.

Dr Polášek se zasloužil o českou Adelaidskou obec mimo jiné tím, že v 70tých letech, v době přelomu generací, přepracoval ústavu Československého Klubu. Je tedy i jeho zásluhou, že se Klub dodnes nerozpadl a úspěšně pokračuje v činnosti.

Met měl rád klasickou hudbu a hluboké znalosti v historii. S velkou pečlivostí pracoval na překladu Schulzova románu „Kámen a bolest“ do angličtiny (publikováno s názvem „In Medici Gardens“). Vzpomínám, jak mi popisoval, jaké historické nesrovnalosti v originálu našel, porovnával se známými fakty o Michelangelově životě a s citlivostí řešil.

Met byl člověk nezištný s až úzkostlivým smyslem pro spravedlnost, nikdy nechtěl být nikomu dlužníkem, ani v maličkostech. O své bližní se však staral pečlivě a velkoryse. Jeho mladší bratr Cyril (Metodějův a Cyrilův bylo a je v jejich rodině více) mně prozradil, že mu doslova vděčí za svůj běžný život. Matematik, astronom a historik Cyril v roce 1965 onemocněl v té době v Čechách neléčitelnou chorobou postupné osifikace svalstva, vedoucí k invalidní imobilitě. Metoděj byl s ženou Pamelou v r. 1969 na stáži v anglické Cambridge. Met nalezl a zakoupil tam antirevmatickým chorobným zánět zhasinající a byl, díky tehdejšímu dočasnému uvolnění politických poměrů, schopen jej i bratrovi do Čech přivést. Cyril to, že prožil normální život, že se mohl radovat i z dětí a vnoučat,

považuje za veliký, Metodějem způsobený, zázrak! To, že Met cestoval v roce 1969 do komunistického Československa, aby lék bratrovi osobně předal, je samo o sobě důkazem jeho statečnosti a obětavosti. Pamele a Metovi se narodili dva synové, Jonathan a Thomas. Vychovali je, jak bylo v jejich rodinách tradiční, v katolické víře a v úctě k humanitním hodnotám. Met miloval svou rodinu, zejména své vnuky Larse, Henryho a Felixe. Oba synové promluvili 12. května při zádušní mši a důstojně a dojemně pohřbu, který spolu s jejich matkou Pamelou a svými rodinami Metovi připravili. Metoděj Polášek mně a všem, kteří ho znali, nesmírně chybí. Budiž mu země lehkou.

Vzpomínal Jaroslav Kautský

Little Viking Girl delicate brooches, artworks & other little things

by kristina rozek
in adelaide, australia

www.littlevikinggirl.com.au

Gratuluji!

Nám všem, kterým je mezi 20. až 55 lety... Podle dnešních pravidel a zákazů bychom my, děti narozené v 50., 60., 70., 80. letech, neměli vůbec šanci přežít... Naše postýlky byly malované barvou, která obsahovala olovo. Neměli jsme žádné pro děti bezpečné flaštičky na medicínu. Žádné pojistky na dveře a okna, a když jsme jeli na kole/koloběžce, neměli jsme helmy. Pili jsme obyčejnou vodu z hadice a ne z lahví. Jedli jsme chleba a máslo, pili limonády s cukrem a nebyli jsme obézní, protože jsme pořád lítali někde venku. Z jedné flašky nás obvykle pilo několik, ale všichni jsme to ve zdraví přežili...

Několik hodin jsme se mořili a stavěli káry ze starých nepotřebných věcí, jezdili jsme z kopce, jen abychom pak přišli na to, že jsme zapomněli na brzdu. Teprve po několika přistáních v pangejtu jsme ji namontovali. Brzy ráno jsme si šli ven hrát a přišli jsme domů, teprve až se venku rozsvítily lampy.

Rodiče si užili pěkné nervy, ale mobily neexistovaly, takže nebylo kam volat... Neměli jsme žádné Playstation, Nintendo eller X-box - vlastně ani televizní hry, žádných 99 televizních kanálů, žádný surround-sound, počítače, chatrooms a internet. Měli jsme kamarády, byli jsme venku a vyhledali jsme si je!! Spadli jsme ze stromu, řízli se, zlomili si ruku či nohu, vyrazili si zuby, ale nikdo kyžli těm úrazům nebyl žalován. Byly to úrazy a nikdo nenesl vinu - jen my! Prali jsme se, měli jsme modřiny, ale naučili jsme se to překousnout. Našli jsme si hry s tenisákama, křackama a jedli jsme i trávu (hlavně šťovík). I když nás druzí varovali, nikdy jsme si nevypíchli oko. Posledních 50 let bylo explozí nových nápadů. My jsme měli volnost i odpovědnost - naučili jsme se chovat a poradit si...

